

בבא בתרא סג

עניין: מתהום ארעא ועד רום רקיעא

אמרי אמת חנוכה תרע"ד ליל ז'

היונים לנו להסתיר הדך מתהום ארעא עד רום רקיעא דכתיב וחושך על פני תהום ואיתא זו מלכות יון שהחשיכה עיניהן של ישראל בגזירותיהן שהיתה אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכם חלק בצאלקי ישראל, אחר כך נהיה נקמת את נקמתם ונעשה להיפך שהעלם הקצ"ה עד רום רקיעא וזהו הלל כדאיתא הלילא פקע איגרא.

קומץ המנחה ח"ב

[עב] והנה סולם מוצב ארצה - הוא שליבות המדרגות בעבודת ה' יתברך, מתהום ארעא עד רום רקיעא. ומלאכי - שלוחי אלקים - הם הצדיקים, כמו שנאמר (מלאכי ב, ז) כי מלאך ה' צבאות הוא.⁵⁶³ עולים ויורדים - כידוע שאי אפשר לעליה יותר גדולה בלי ירידה, ומקודם עולים עד איזה מדרגה, ואז הירידה, ואחר כך והנה ה' נצב עליו - גם בירידה ה' נצב, שגם זה להכרת ה' יתברך, וה' נצב מדרגה יותר גדולה על ידי הירידה כידוע, וזה שאמרו ז"ל (בראשית

רמב"ן סוף פרשת בא (שמות יג, טז)

ובעבור כי הקב"ה לא יעשה אות ומופת בכל דור לעיני כל רשע או כופר, יצוה אותנו שנעשה תמיד זכרון ואות לאשר ראו עינינו, ונעתיק הדבר אל בנינו, ובניהם לבניהם, ובניהם לדור אחרון. והחמיר מאד בענין הזה כמו שחייב כרת באכילת חמץ (לעיל יב טו) ובעזיבת הפסח (במדבר ט יג), והצריך שנכתוב כל מה שנראה אלינו באותות ובמופתים על ידינו ועל בין עינינו, ולכתוב אותו עוד על פתחי הבתים במזוזות, ושנזכיר זה בפינו בבקר ובערב, כמו שאמרו (ברכות כא). אמת ויציב דאורייתא, ממה שכתוב (דברים טז ג) למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך, ושנעשה סכה בכל שנה:

וכן כל כיוצא בהן מצות רבות זכר ליציאת מצרים. והכל להיות לנו בכל הדורות עדות במופתים שלא ישתכחו, ולא יהיה פתחון פה לכופר להכחיש אמונת האלהים. כי הקונה מזוזה בזו אחד וקבעה בפתחו ונתכוון בענינה כבר הודה בחדוש העולם וכדיעת הבורא והשגחתו, וגם בנבואה, והאמין בכל פנות התורה, מלבד שהודה שחסד הבורא גדול מאד על עושי רצונו, שהוציאנו מאותו עבדות לחירות וכבוד גדול לזכות אבותיהם החפצים ביראת שמו: